

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

РЕШЕНИЕ №3

София, 30 декември 1991г.

(обн., ДВ, бр. 4 от 14 януари 1992 г.)

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов

Милчо Костов

Цанко Хаджистойчев

Нено Неновски

Николай Павлов

Иван Първанов

Теодор Чипев

Милена Жабинска

Любен Корнезов

Пенчо Пенев

Александър Арабаджиев

при участието на секретар-протоколчика Стойка Белова разгледа в закрито заседание конституционно дело № 17 от 1991 г., докладвано от Пенчо Пенев на 19 декември 1991 г.

При разглеждане на делото по същество съдът прецени доводите и съображенията на председателя на Народното събрание и тези на господин Огнян Сапарев, изложени в писмените им становища съответно от 4 декември 1991 г. и 23 ноември 1991 г.

Според становището на председателя на Народното събрание взетото на 6 ноември 1991 решение за освобождаване от длъжност на председателя на Комитета за телевизия Огнян Сапарев не противоречи на Конституцията.

В случая Народното събрание е действало пряко, тъй като не е била образувана Комисия за радио и телевизия към събранието, която да направи предложение, а Народното събрание е в правото си да изпълнява функции, предоставени на комисиите. Освен това изтъква се, че взетото решение не се намира в пряка връзка с § 6 от преходните и заключителните разпоредби на Конституцията, а с един подзаконов нормативен акт - Основните положения на Временния статут на Българската телевизия и Българското радио, приети с решение на Народното събрание.

Господин Огнян Сапарев изтъква, че с атакуваното решение е нарушен Временният статут на Българското радио и Българската телевизия, който е единственият нормативен акт, който регламентира засега тяхната дейност. Прави оплаквания и за недемократичност при вземане на решението - не е бил изслушан, не са обсъждани съображения и доводи по същество за освобождаването му, свързани с деловите и професионалните му качества. Позовава се и на грубо нарушение на разпоредбите на Кодекса на труда.

Съдът, вземайки предвид доводите на групата народни представители, както и съображенията, изтъкнати от заинтересуваните страни, обсъждайки делото по същество, прие, че искането на групата народни представители от 36-о Народно събрание за обявяване на решението му от 6 ноември 1991 г. за освобождаване, от длъжност на председателя на Българската телевизия е неоснователно.

За да приеме това, съдът взе предвид преди всичко естеството на правомощията си по чл. 149, точка 2 от Конституцията, според която Конституционният съд се произнася по искане за установяване на противоконституционност на законите и другите актове на Народното събрание. В случая трябва да се прецени конституционосъобразността на решението на Народното събрание за освобождаване на председателя на

Българската телевизия. Преценката за конституционност съгласно разпоредбата на чл. 149, точка 2 от Конституцията трябва да бъде дадена единствено с оглед на това, дали са нарушени конституционни разпоредби, а не други нормативни актове, въвеждащи допълнителни изисквания или процедури. В конкретния случай нарушения на конституционна норма няма. Тъй като Основните положения на Временния статут на Българската телевизия и Българското радио не са правила с конституционна степен на юридическа сила, за решаването на делото е без значение и Конституционният съд не обсъжда в решението си дали тези правила са били нарушени. Друг би бил случаят, ако не в решение на Народното събрание се предвиждаше изискване за предложение за освобождаване на ръководителите на Българската телевизия и Българското радио, а това беше изискване, предвидено в самата Конституция - така, както е например в хипотезите на чл. 84, точки 6, 7 и 12. В конкретния случай такова конституционно изискване не е предвидено, т.е. от гледна точка на конституционност решението е перфектно. Налице а неравностойност на елементите от фактическия състав на акта на Народното събрание, погледнат от гледна точка на разпоредбите на Конституцията. Правнорелевантният в случая елемент от фактическия състав - решението на Народното събрание - е налице. Съдът не може и не би трябвало да навлиза в преценка относно съотносимостта на акта на Народното събрание с други актове от по-ниска степен от гледна точка на юридическа сила. Ако би сторил това, съдът би излязъл вън от пълномощията си по чл. 149, точка 2 от Конституцията.

Що се касае до обстоятелството, че в решението е употребен изразът "Комитет за телевизия", вместо "Национална българска телевизия", съдът счита, че се касае до явна фактическа грешка, която не може да се отрази на валидността на акта. В решението недвусмислено е изразена волята да бъде освободен от длъжност ръководителят на Българската телевизия като

национална институция, наблюдавана и контролирана от Народното събрание.

В заключение съдът приема, че взетото решение не противоречи на конституционни разпоредби, поради което преценява искането, направено от групата народни представители, за неоснователно.

Водим от горните съображения и на основание чл. 149, ал. 1, точка 2 от Конституцията съдът

РЕШИ:

Отхвърля искането на групата народни представители от 36-о Народно събрание за обявяване на неконституционосъобразността на решението на Народното събрание от 6 ноември 1991 г., с което е освободен от длъжност Огнян Сапарев като председател на Българската телевизия.

Решението е окончателно.

Съдиите Нено Неновски, Любен Корнезов, Пенчо Пенев и Александър Арабаджиев са подписали решението с особени мнения, които са приложени към делото.

Председател: Асен Манов